



Sant Esteve de Tavèrnoles

Tavèrnoles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Tavèrnoles. C/ de l'Església
Alçada: 528 m

Coordenades:

Latitud: 41.95204
Longitud: 2.32668
UTM Est (X): 444195
UTM Nord (Y): 4644671

Classificació

Número de fitxa 08275 - 44
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Romànic Barroc
Segle XI / XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM 2014, nº 46 (arquitectònic). BCIL.
Número inventari Sí, IPA.: 24277.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 4249802DG4444N0001LX
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 07/05/2014 - 02:00

Descripció

L'església de Sant Esteve de Tavèrnoles és un gran exemple de l'arquitectura llombarda. És un edifici d'una sola nau, amb absis semicircular a llevant, un campanar de torre al costat de migjorn, i dues capelles barroques adossades al cantó de tramuntana.

A migjorn hi havia una altra capella de la que només es conserva, a l'interior del temple, l'arc d'embocadura i la porta d'una sagristia.

Internament, la nau està coberta amb una volta de canó arrebossada; la capella lateral, tocant el presbiteri, està coberta amb volta de canó de quatre punts i, l'altra capella està coberta amb volta de canó amb falses llunetes.

El portal d'entrada actual, de factura barroca, es troba a la façana de ponent. És de forma rectangular i es troba emmarcat per unes formes sinuoses. A la llinda hi ha la següent inscripció: "1728 STEPHANUS VIDIT COELOS APERTOS VIIT: E INTROVIT HOMO CVCOL".

A sobre té un òcul i el capcer és acabat en forma triangular. La desapareguda porta original s'obria a la façana de migdia.

Davant del portal, al costat de ponent, hi ha diverses làpides de pedra treballada. Una correspon al sepulcre de Miquel Galles, rector de la parròquia de Tavèrnoles, mort l'any 1839, una altra a Jacinto Verdager, probablement l'oncle i el padrí del poeta de Folgueroles, mort l'any 1868. Les altres dues corresponen als habitants de les cases veïnes del Cos i del Roquet.

Al cantó de ponent, hi ha un cor de factura relativament moderna.

Exteriorment, l'absis és ornamentat amb un fris de finestres cegues, en sèries de cinc entre lesenes. Les façanes de tramuntana i de migjorn segueixen la mateixa decoració, coronades amb un fris superior a base de dents de serra.

La il·luminació de l'edifici és resol amb les tres finestres de doble esqueixada, situades a l'absis, i amb les altres obertures, distribuïdes regularment a les façanes de la nau.

El campanar es troba adossat a la façana de migjorn. És de planta quadrada, amb la coberta a quatre vessants, i consta de tres pisos construïts sobre un alt sòcol, que arriba fins al ràfec de la coberta de la nau. El sòcol és totalment llis, però s'hi observa alguna espitllera. El primer pis és ornamentat, en la part superior, amb un fris d'arcuacions llombardes. El segon pis i el tercer són coronats per un fris de dents de serra, i tenen finestres biforades, separades per una senzilla columna amb capitell mensuliforme, que queden emmarcades per tres arcuacions cegues entre lesenes. S'hi accedeix per la coberta de teules de la nau, ja que no hi ha escala. La part superior del campanar és coberta internament per una volta. La coberta del campanar i la de l'absis són fetes amb lloses.

L'aparell dels murs és de petits carreus lligats amb morter de calç, disposats en filades regulars, amb carreus més grans a les cantonades.

Observacions:

Protecció: les classificacions derivades del Catàleg de Béns a Protegir del POUM són provisionals, fins a la seva aprovació definitiva l'any 2015.

Història

L'església de Sant Esteve de Tavèrnoles, considerada com a parròquia des dels seus inicis, es documenta des de l'any 981. Es trobava dins del terme del castell de Savassona. L'edifici actual fou construït vers l'any 1070.

L'acta de consagració que es conserva, de l'any 1083, és un document apòcrif.

L'any 1078 el bisbe de Vic, Berenguer Sunifred de Lluçà, la infeudà a Ramon Folc, vescomte de Cardona.

L'any 1086 el bisbe Berenguer la infeudà novament al vescomte Folc i a la seva vídua, la vescomtessa Ermesenda.

Va tenir com a sufragània l'església del monestir de Sant Pere de Casserres.

L'edifici fou reformat i ampliat durant els segles XVII i XVIII, amb l'obertura de dues capelles laterals, l'any 1628, es canvià el portal de lloc, es construï un cor nou i es sobrealçà la teulada, l'any 1728.

La major part d'aquestes reformes foren suprimides durant la restauració del temple per la Diputació de Barcelona, als anys 60 del segle passat, conservant només les dues capelles laterals.

Bibliografia

AA.DD. (1986). Catalunya Romànica, vol. III: Osona (II). Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana, p. 618-624.

ASENSI, R.M^a (1999). "Osona". Catalunya Romànica. Guies Comarcals, vol. II. Barcelona: Pòrtic, p. 146-148.

COLOMER-RIFÀ S. L (2014). Catàleg de béns a protegir. POUM. Tavèrnoles: Ajuntament de Tavèrnoles.
GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2012). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Tavèrnoles).



